

τοῦ ῥωσικοῦ θρόνου καὶ υἱὸν τοῦ Νικολάου. Ὁ γάμος οὗτος ἐγένετο ἐξ ἔρωτος. Ὁ Τσάρεβιτς εἶχε σταλῆ εἰς Καρλοῦε ὑπὸ τοῦ πατρὸς του ὅστις ἐπεθύμει νὰ ἴδῃ αὐτὸν νυμφευόμενον μίαν τῶν δύο θυγατέρων τοῦ μεγάλου δουκὸς τῆς Βαδης. Ἀλλ' ὁ Ἀλέξανδρος διερχόμενος τὴν Γερμανίαν ἔλαβε πρόσκλησιν ὑπὸ τοῦ μεγάλου δουκὸς τῆς Ἑσσης νὰ μείνῃ ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ Δάρμσταδ ἔνθα ἐνέτυχε τῇ νέᾳ πριγκιπέσση ἣτις τὸν κατεμάγευσε καὶ ἦν ἀπεράσιε νὰ νυμφευθῇ.

Ἐκ τοῦ γάμου τούτου ἐγεννήθησαν ἐξ τέκνα. Ἡ αὐτοκράτειρα λίαν εὐσεβὴς οὐδέποτε ἀνέμιχθη εἰς τὴν πολιτικὴν, μόνον εἰς ἔργα εὐποιίας ἀσχολουμένη. Πολὺ συνετέλεσε εἰς τὴν ἰδρύσιν σχολείων πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν κορασιῶν καὶ πολλῶν ἄλλων φιλανθρωπικῶν καταστημάτων ἐν Ῥωσίᾳ.

Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς αὐτοκρατειρας ὁ Τζάρος ἀνήγγειλε τοῖς ὑπηκόοις αὐτοῦ τὸ λυπηρὸν γεγονός διὰ τοῦ ἐξῆς ἐγγράφου.

«Ἡμεῖς Ἀλέξανδρος Β' κλ. Θεῖα χάριτι, γνωστὸν ποιούμεν διὰ τοῦ παρόντος τοῖς πιστοῖς ἡμῶν ὑπηκόοις ὅτι ὁ Παντοδύναμος Θεὸς εὐηρεστήθη ἐν τῇ ἀνεξερωνήτῳ βουλῇ τῆς Θεῖας αὐτοῦ Προνοίας, νὰ καταπέμψῃ ἐφ' ἡμᾶς πικρὰν δοκιμασίαν ἀποστείλας ἡμῖν καὶ πάσῃ τῇ οἰκογενείᾳ ἡμῶν ἀφθιτον Θλίψιν, διότι τῇ 22 Μαΐου, ἡ προσφιλεῖς ἡμῶν σύζυγος, ἡ αὐτοκράτειρα Μαρία Ἀλεξανδρόβνα, ἐκοιμήθη μετὰ μακρὰν ἀσθένειαν, ἣτις πρὸ πολλοῦ ἤγειρεν ἐν ἡμῖν φόβους. Πάντα τὰ ὑπὸ πεπειραμένων ἰατρῶν συσταθέντα μέσα πρὸς παλινθροσίαν τῆς ὑγείας της, μετὰ παντὸς ζήλου καὶ τρυφερᾶς φροντίδος πάντων τῶν ὑπηρετούντων αὐτῇ μετὰ ζωηρᾶς ἀγάπης καὶ ἀδόλου ἀφοσιώσεως, ἀπεδείχθησαν πρὸς βαθεῖαν ἡμῶν Θλίψιν ἀνίσχυρα κατὰ τῆς νόσου ἣτις ἐτελείωσε τὴν πολύτιμον αὐτῆς ζωὴν—τὴν ζωὴν ἐκείνην ἣν μετ' αὐταπαρνήσεως καὶ ἀνευδότως ἀφιέρωσε μέχρι τέλους εἰς τὰ ὑψηλὰ καθήκοντα αὐτῆς ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ καὶ εἰς ἔργα χριστιανικῆς ἀγάπης. Ἡ ἀδιάκοπος μητρικὴ μέριμνα ἦν ἡ νῦν ἀναπαυομένη ἐν Κυρίῳ αὐτοκράτειρα ἠσθάνετο ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τῶν πολυαριθμῶν νεαρῶν πλασμάτων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰ ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα ὑπὸ τὴν ἄμεινον αὐτῆς φροντίδα, ἡ συμπάθεια πρὸς τὰ θύματα τοῦ τελευταίου πολέμου καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, ἣτις δὲν περιωρίσθη εἰς τὰ ὅρια τῆς Πατρίδος μόνον, ἀλλ' ἐπίσης ἐξετάθη ἔτι εἰς ἀπωτέρω ὁμοπίστους, θέλουσιν, ἐδραίως πιστεύομεν, διὰ παντὸς διατηροῦνται ἐν τῇ μνήμῃ τῶν παρ' αὐτῆς εὐεργετηθέντων καὶ θέλουσι κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτῶν ἐκτιμηθῆ ὑπὸ τοῦ δικαίου δικαστοῦ ἐν ἄλλῳ καὶ καλλιτέρῳ κόσμῳ.

Ἀντλοῦντες τὴν μόνην ἡμῶν παραμυθίαν ἐκ τῆς πεπονηθείσης ταύτης, καὶ ταπεινῶς κλίνοντες ἐνώπιον τῆς θελήσεως τοῦ Ἰψίστου καλοῦμεν πάντας τοὺς πιστοὺς ἡμῶν ὑπηκόους νὰ ἀναπέμψωσι ἐγκαρδίου καὶ ἐνδομύχους προσευχὰς πρὸς ἀνάπαυσιν τῆς ἀγ-

νῆς ψυχῆς ἐκείνης ἣτις νῦν ἀπῆλθεν εἰς οὐρανίους μονὰς αἰωνίου εὐδαιμονίας.

ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΗΜΩΝ

Ἡ χοῆσις τοῦ μικροσκοπίου ἐπίνεγκε τὴν ἀνακάλυψιν ἀπείρου πλήθους λεπτοτάτων ὄντων, ἅτινα ζῶσιν, αὐξάνουσι καὶ πολλαπλασιάζονται μετὰ ταχύτητος καὶ γονιμότητος θαυμασίας ἐντὸς τοῦ σώματος ἡμῶν. Ἀπείρος τοιαῦτῃ πλήθους τῶν μικροσκοπικῶν τούτων παρασίτων καλούμενων μικροφύτων, ἥτοι φυτῶν ἐκ τοῦ γένους τοῦ φύκου καὶ τῶν μυκήτων, ὑπάρχει ἐν τοῖς ὀργάνοις τοῦ στοματικοῦ μηχανισμοῦ. Τὸ στόμα ἡμῶν ἐξεταζόμενον διὰ τοῦ μικροσκοπίου φαίνεται ὡς εὐρεία πεδιάς καλλιεργημένη ἐν μέσῳ τῆς ὁποίας συστήματα ζῶων ὀλόκληρα διατρέφονται. Καθὼς δὲ ὁ ἄνθρωπος τρέφεται διὰ κρέατος καὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς, τοιοῦτοτρόπως καὶ αὐτὸς χρησιμεύει εἰς διατήρησιν καὶ διατροφήν τούτων τῶν ζῴφιων. Τὸ πλήθος δὲ τῶν ἀσθενειῶν, αἵτινες προσβάλλουσι τὸν ἄνθρωπον καὶ αἵτινες, ἐν τισὶ περιπτώσεσι, καθιστῶσι θάσανον τὴν ζωὴν, εἰσὶ συνέπεια τούτων τῶν ὀλεθρίων παρασίτων καὶ τὰ πάθη τὰ προσβάλλοντα τὰ ὄργανα τῆς μασησεως πρέπει ν' ἀποδώσωμεν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ὀδόντων ἐπιβλαβῆ τούτων ἐνεργείαν. Ἀνάγκη λοιπὸν πᾶσα ἵνα διὰ δύο ἀπλῶν παραγγελμάτων ἀπαλλάξωμεν ἡμᾶς ἀπὸ τῶν τόσῳ ὄχληρῶν τούτων παθῶν. Πρὸς ἐξολόθρευσιν τῶν παρασίτων τοῦ στόματος, καὶ διατήρησιν τῆς καθαριότητος τούτου, συνιστῶμεν τὸ ἐξῆς φάρμακον.

Λαμβάνομεν λίτραν ρουμιῶν ἐντὸς τοῦ ὁποίου τίθεμεν 15 γραμμάρια ῥητίνης τῆς μύρρας. Ἀφήνομεν αὐτὸ τρεῖς ἡμέρας ἀνακατόντοντες ἅμους ἐκάστην πρῶταν, ἔπειτα δὲ τὸ περνώμεν διὰ πανίου τιγος καὶ τίθεμεν τοῦτο ἐντὸς φιάλης καλῶς κεκλεισμένης μετὰ ταῦτα πλύνομεν τὸ στόμα κατὰ πᾶσαν πρῶταν διὰ διαλύσεως ἐνὸς κοχλιαρίου τοῦ ὑγροῦ τούτου ἐντὸς ἐνὸς ποτηρίου ὕδατος.

Πρὸς καθαρισμὸν δὲ τῶν ὀδόντων λαμβάνομεν 30 γραμμάρια κόνεως φυτικοῦ ἄνθρακος, 4 γραμ. κόνεως καμφορᾶς καὶ 40 γραμ. Θείου τῆς Μαγνησίας. Διὰ τῆς κόνεως ταύτης τρίβομεν τοὺς ὀδόντας πρῶτ' καὶ καὶ ἐσπέρας, φροντίζοντες ἵνα πλύνωμεν καλῶς τὸ στόμα μετὰ τὴν τρίψιν τῶν ὀδόντων. Γ. Δ. Δ.

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΡΟΣ Α'.—ΦΥΤΑ

ΚΕΦ. Γ'.

Τι λέγει ἡ Γραφή περὶ τῶν ἀρθῶν.

Τὰ ἀρθῆ πολλάκις μνημονεύονται ἐν τῇ Γραφῇ. Ὁ ἄνθρωπος λέγεται ὅτι εἶναι ὡς ἄνθος, διότι ὡς ἀποθνήσκει καὶ θάπτεται ἐν τῇ γῇ, οὕτω τὸ ἄνθος μαραινεται καὶ ξηραίνεται καὶ πίπτει χαμαί. Ἡδυνάμεθα νὰ φέρωμεν πολλὰ κείμενα ἔνθα ἡ παραβολὴ αὐτῆ

γίνεται, ἀλλ' ἀρκοῦμεθα εἰς ἓν, τὸ ὁποῖον εὐρηται ἐν τῷ πρώτῳ κεφαλαίῳ τῆς πρώτης ἐπιστολῆς τοῦ Πέτρου, ἐν τῷ 24 στίχῳ: «διότι πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου· ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε».

Ὁ ἄνθρωπος παραβάλλεται ἐν τῇ Γραφῇ πρὸς ἄνθος καὶ δι' ἄλλον λόγον. Τὰ ἄνθη ζῶσιν ὀλίγον μόνον χρόνον, καὶ αὐτὰ τὰ μακροβιότατα· τινὰ τούτων ὀλίγας μόνον ὥρας βιοῦσι, ὡς εἴπωμεν ἐν ἄλλοις κεφαλαίοις. Ταῦτ' ὅμως πρὸς τὸ ἀνθρώπινον γένος συμβαίνει. Τινὲς θνήσκουσι νεώτατοι. Εἰσὶν ὠραῖοι ἐφόσον ζῶσι, καὶ γονεῖς ἢ φίλοι ποθοῦσι νὰ βλέπωσιν αὐτοὺς, ἀκριβῶς ὡς ποθοῦμεν νὰ θεωρῶμεν τὰ ὠραῖα ἄνθη. Ἀλλ' ὁ βίος αὐτῶν εἶναι βραχύς, λίαν βραχύς ὡς ἄνθος μίαν μόνον ἡμέραν ἀκμάζον, εἶτα δὲ μαραίνεται καὶ πίπτει. Ὅταν νεαραὶ ὑπάρξεις ἀποθνήσκουσι πόσον κατάλληλον εἶναι νὰ θέτωμεν ἄνθη ἐπὶ τοῦ φερέτρου. Τὸ θεωρῶν βρέφος εἶναι ὠραῖον καὶ εὐάρεστον τὴν θέαν, ὡς τὸ ἀπὸ τοῦ στελέχους αὐτοῦ κοπὲν ἄνθος, ἀμφοτέρω δὲ συγχρόνως φθίνουσιν.

Ἄλλ' ἴσως εἴπτετε ὅτι οἱ γέροντες δὲν εἶναι ὡς τὰ ἄνθη, διότι ζῶσιν ἐπὶ μακρὸν χρόνον. Ἴσως φαίνεται μακρὸς ὁ χρόνος, ἀλλ' ἐάν ἐρωτήσητε τούτους θὰ σᾶς εἴπωσιν ὅτι ὁ βίος, ὅταν βλέπωσιν αὐτὸν ὡς παρῳχημένον, εἶναι λίαν βραχύς. Εἰσὶν ὡς τὰ μακροβιότατα ἄνθη. Ἐνθὲ τὸ θνήσκον βρέφος εἶναι ὡς τὸ ἄνθος τὸ ζῶν ὀλίγας μόνον ὥρας, οἱ ἀποθνήσκοντες γέροντες εἰσὶν ὡς τὰ ἄνθη τὰ πολλὰς ἡμέρας διαρκοῦντα. Αὐτὴ εἶναι ἡ μόνη διαφορὰ. Τὰ ἄνθη πάντα θνήσκουσι, οὕτω δὲ καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι, ἕτερα δὲ ἄνθη καὶ ἄλλοι ἄνθρωποι λαμβάνουσι τὴν θέσιν αὐτῶν.

Παραβάλλουσα τοὺς ἀνθρώπους πρὸς τὰ ἄνθη ἡ Γραφὴ λαλεῖ περὶ αὐτῶν ὡς ἀποκκαμμένον· διότι ὁ θάνατος εἶναι πολλάκις τόσοσιν αἰφνῆδιος εἰς τε τοὺς νέους καὶ τοὺς γέροντας ὥστε λέγονται ὡς ἀποκοπέντες ὡς χόρτος ἢ ἄνθος. Βλέπετε ὠραῖον ἄνθος ἰστάμενον μεταξὺ τοῦ χόρτου, δροσερὸν καὶ φαιδρὸν, ἐν τῷ λαμπρῷ ἡλίῳ. Ἀλλὰ τὸ δρέπανον τοῦ θριστοῦ τὸ κόπτει, καὶ μαραίνεται καὶ θνήσκει. Οὕτω συμβαίνει ὅταν ἔλθῃ ὁ θάνατος, εἰς τοὺς πλήρεις ῥώμης καὶ κάλλους. Τοσοῦτα αἰφνῆδία εἶναι ἡ μεταβολή, ὥστε φαίνεται ὡσανεὶ τῶντι ἀπεκόπησαν ὡς τὸ ἄνθος.

Ἡ Γραφὴ παραβάλλει τὸ κάλλος τῶν ἀνθέων, τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πρὸς τὴν δόξαν τοῦ Σολομῶντος καὶ εὐρίσκει ὅτι ἐκεῖνα εἶναι ἀνώτερα κατὰ τὴν διακόσμησιν τοῦ μεγάλου καὶ πολυτελῶς ἐνδεδυμένου βασιλέως. Λάβετε τὴν πλουσιωτέραν ἐνδυμασίαν καὶ παρατηρήσατε αὐτὴν προσεκτικῶς, καὶ ἔπειτα θεωρήσατε τὸ κοινότερον τῶν ἀνθέων, καὶ θέλετε εἶπει ὅτι ταῦτα εἰσὶν ὠραιότερα τοῦ πλουτίου ἱματισμοῦ. Ἡ διαφορὰ δὲ γίνεται μεγαλητέρα ὅταν μεταχειρισθῆτε μικροσκόπιον. Τὸ λαμπρὸν ἱμάτιον φαίνεται χονδροειδές ὅταν διὰ τοῦ τηλεσκοπίου μεγεθυνθῇ, ὁμοίως τὰ ἄνθη φαίνονται ὠραιότερα ὅσῳ πλεיותרον μεγεθύνονται· καὶ αὐτὰ δὲ τὰ ἄνθη τὰ ὁποῖα θεωροῦ-

μεν κοινῶς ὡς ῥίζας, εἰσὶν ὠραῖα ὅταν ἀκριβῶς τὰ ἐξετάσωμεν.

ΧΡΗΣΙΣ ΤΑΠΗΤΩΝ. — Οἱ τάπητες, οἱ καλούμενοι κοινῶς κελίμνια, ἦσαν ἐν χρῆσει σχεδὸν περὶ τὴν 8ην ἑκατονταετηρίδα πρὸ Χριστοῦ, οὐχὶ ὁμοίως τοιοῦτοι, οἳ εἶναι σήμερον, οὐδὲ ἡ χρῆσις αὐτῶν ὁμοία μετὰ τὴν σημερινήν. Τότε ἤπλωνον αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἐφ' ὧν ἐκάθητο οἱ ἄνθρωποι οἱ ὑπὸ σκηνάς ἐνδιδαιτώμενοι, ὡς καὶ σήμερον ἀκόμη μεταχειρίζονται αὐτοὺς οἱ Τούρκοι, ὅταν πρόκηται νὰ προσκυνήσου. Δὲν εἶναι ὁμοίως γνωστὸν, καὶ πότε ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἤρχισαν οἱ ἄνθρωποι νὰ μεταχειρίζονται αὐτοὺς ἐντὸς τῶν οἰκιῶν. Ἀναφέρεται, ὅτι τὴν 12 ἑκατονταετηρίδα μετὰ Χριστὸν εἶχεν εἰσαχθῆ ἡ χρῆσις αὐτῶν ἐν ταῖς οἰκίαις καὶ ἐθεωρεῖτο μάλιστα ὡς πολυτελείας ἐπιπλον ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἡ ὑφανσις μαλλίνων ταπήτων, μετενεχθεῖσα ἐκ Περσίας, εἰσήχθη ἐν Γαλλίᾳ ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἐρρίκου τοῦ δ', τῷ 1610, ὅτε εἶχον μεγάλην τιμὴν οἱ περσικοὶ καὶ τουρκοὶ τάπητες. Ὁ ἐργασιὸς ἡ ἄλλως καλουμένη Ὀλλανδικὴ ὑφαντικὴ μηχανὴ εἰσήχθη ἐν Λονδίῳ ἐξ Ὀλλανδίας τῷ 1673 περίπου, ἀλλ' ἔκτοτε ἐτροποποιήθη μεγάλως, ἐβελτιώθη καὶ τοιαύτην ἔλαβε κυκλοφορίαν καὶ ἀνάπτυξιν ἡ τοῦ τοιοῦτου εἶδους μηχανή, ὥστε ἐν τῇ μεγάλῃ Βρετανίᾳ ὑπάρχουσιν ἤδη 250,000 ὑφαντικαὶ μηχαναὶ διὰ τῶν χειρῶν κινούμεναι καὶ 75,000 μηχαναὶ τοιαῦται, αἵτινες κινοῦνται διὰ τοῦ ἀτμοῦ, ἐκάστη τῶν ὁποίων, ὑφαίνει 22 πήχεις καθ' ἐκάστην. Αἱ διὰ τοῦ ἀτμοῦ ὁμοίως αὐταὶ μηχαναὶ εἰσήχθησαν τῷ 1807.

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ

Δὲν πρέπει νὰ πιστεύωμεν, ὅτι ἀδύνατος ἐχθρὸς δὲν δύναται νὰ μᾶς βλάψῃ, διότι ἤθελεν εἶσθαι τὸ ἴδιον ὡς νὰ ἐπιστεύωμεν, ὅτι ἐκ σπινθήρος δὲν δύναται ν' ἀφθῇ πυρκαϊά.

— Ἡ ἐλπίς εἶναι τὸ τελευταῖον πρᾶγμα ὅπερ ἐκλείπει ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον.

— Ἄς τιμῶμεν τὸ γῆρας, ἀφοῦ πάντες πρὸς αὐτὸ τὸ τέρμα τείνωμεν.

— Τρία πράγματα εἰσὶν τὰ δυσκολώτερα ἤτοι τὸ νὰ φυλάττωμεν ἐν μυστικόν· νὰ λησμονῶμεν μίαν προσβολήν, καὶ νὰ κάμωμεν καλὴν χρῆσιν τοῦ καιροῦ μας.

— Τὸ μόνον ὅπερ παλαιότερον ταχύτερον εἶναι ἡ εὐεργεσία.

— Ἡ ἡλικία καὶ ὁ ὕπνος μᾶς δεικνύουσιν ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὴν ὁδὸν τοῦ θανάτου.

— Ἡ εὐδαιμονία τοῦ σώματος ἐγκρατεῖται ἐν τῇ ὑγείᾳ, ἡ δὲ τοῦ πνεύματος ἐν τῇ μαθήσει.